

॥ श्री अर्ह नमः ॥

अथ पंडीत श्री वीरविजय
महाराजનો ટુંકો પ્રબંધ.

રચનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
શા. ગીરધરલાલ હીરાભાઈ.
અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૫૦૦.

સંવત ૧૯૭૬

સને ૧૯૨૦

શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. પોપટલાલ
અમથાભાઈએ છાપ્યો રીચીરોડ—અમદાવાદ.નં. ૧૧૬

કીંમત રૂ.

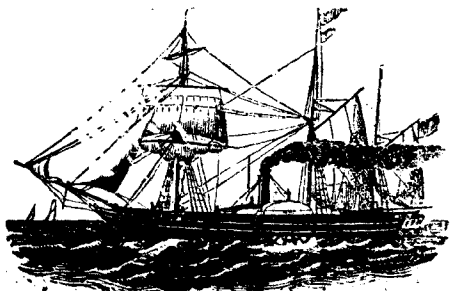
સુચના.

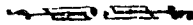
આ પ્રબંધ શા. ગીરધરલાલ હીરાભાઈએ પોતાના કાકા શા. લલુભાઈ પુંજસાના શ્રેયાર્થે છપાવી ભેટ તરીકે આપ્યો છે.

આ પ્રબંધની ૧૪ ની કલમમાં લખ્યું છે કે શ્રી વીરવિજયજી મહારાજના ગ્રંથો તેમના પુસ્તક ભંડારમાં નથી પરંતુ આ પ્રબંધ રચાયા પછી તેમના ઘણા ખરા ગ્રંથો એકઠા કરી તે ભંડારમાં રાખવામાં આવ્યા છે એમ માલુમ પડ્યું છે. સંવત ૧૯૭૬ ના આસો સુદ ૧૧ શનિવાર તા. ૨૩ માઈ અકટોબર સને ૧૯૨૦

અમદાવાદ.

શ્રી અથ પંડિત શ્રી વીરવિજયજી માહારાજનો ટુંકો પ્રબંધ.

શ્રી માહાવીર પ્રભુના શાસનમાં સંવેગ પક્ષિ મુનિ
શ્રી વીરવિજયજી માહારાજ સાંપ્રત સમયમાં નામાંકિત
થયા છે. એમના ચરિત્ર વિશે થોડીક હકીકત એમના
ચેલા પંન્યાસ રંગવિજયજીએ કવિતામાં લખેલી છે. વળી
શ્રાવક સુભાજી રવચંદ્રસાઈ જેયંદે પુજ્યઓની નવી આ-
વૃત્તિ છપાવેલી તેમાં એમની (વીરવિજયજીની) કાંઈક
હકીકત દાખલ કરી છે. એ બન્ને લેખ, તથા વીરવિજ-
યજીએ પોતાના ગુરુ શુભવિજયજીના ચરિત્ર બાબત જે
બીના કવિતામાં લખી, તેનું નામ શુભવેદી રાખેલું છે
તેનો આધાર લેઈને તથા મારા જાણવામાં એસના વીશે
જે કાંઈ આવેલું છે તે ઉપરથી :આ ટુંકો પ્રબંધ હું
લખુ છું.

૨ ભરતખંડ (હોંદુસ્થાન) ના ગુજરાત દેશમાં
અમદાવાદ શહેર છે. જૈન સંપ્રદાયમાં તેને રાજનગર કહે
છે. તેમાં પાનકોરને નાકેથી સીંદી દરવાજે જવાના રસ્તા

ઉપર શેઠ મગનભાઈ કરમચંદ અને શેઠ ડાહ્યાભાઈ અનોપચંદની વાડીઓ આવેલી છે. તેના વચમાં કોઈક ઠેકાણે સાંતીદાસનો પાડો (મેહુલ્લો) છે. પ્રથમના વખતમાં એ સ્થળના નજીક ધીનો કાંટો હતો. એ સાંતીદાસના પાડામાં જજ્ઞેશ્વર નામે અવધીય પ્રાદ્યુ અને તેમની સ્ત્રી વીજકોરબાઈ રહેતાં હતાં. તેમને ગંગા નામે દીકરી અને કેશવરામ નામે દીકરો હતો. કેશવરામનો જન્મ સંવત ૧૮૨૬ ના આસો સુદ ૧૦ ને રોજ થયો હતો. આશરે ૧૮ વરસના તેઓ થયા તે અગાઉ તેમને દેહુગામ પરણ્યા હતા. તેમની વહુનું નામ રાણીઆત હતું. એ અરસામાં એમના બાપ મરી ગયા હતા. અને સોવસા તેવા માંજ કેશવરામ અને તેમનાં મા વીજકોરબાઈને કોઈ કારણને લીધે ખટપટ થઈ. તેથી ઘેરથી રીસાઈને કેશવરામ જતા રહ્યા. તેમની ખોળ કરવાં વીજકોરબાઈ પોતાની બેઢેનને બેડે લેઈને અમદાવાદ નજીકના ગામોમાં ફર્યા પણ કેશવરામની ભાળ મળી નહીં. આથી હબકના માર્યા વીજકોરબાઈ કોઈ ગામે મરી ગયાં. અને આ માઠા સમાચાર કેશવરામની બેઢેન ગંગાએ ઘેર સાંભળતાંજ મા તથા ભાઈના વિજેગના પ્રાશકાને લીધે પ્રાણુ ખોયા.

૩ અમદાવાદ તરફ આવા દુઃખદાયક બનાવ બન્યા બારે કેશવરામ ધોળેરા નજીક લીમનાથ ગામમાં કે સિ-

દ્વાયજી નજીક પાલીતાણામાં મુનિ માહારાજ શ્રી શુભ-
વિજયજીના સમાગમમાં આવ્યા હતા. સંવેગ પક્ષિ મુનિ-
રાજ માહારાજ સત્યવિજયજીની પાટ પરંપરામાં પન્થાસ
જંસવિજયજી થયા, તેમના ચેલા શુભવિજયજી માહા
શુભવાન હતા. હવે તે સમયમાં કેશવરામને કાંઈ મંદગી
થએલી તે શુભવિજયજીની સહાયતાથી દૂર થઈ હતી.
તેથી શુભવિજયજીના ઉપકાર તજે કેશવરામ આવેલ; એ-
ટલે શુભવિજયજીની અનુભૂતિ રાખી તેઓ ઘેર પાછા
ના ગયા. પણ શુભવિજયજીની પ્રેરણા પ્રમાણે તેમની
સાથે પાળીતાણેથી ખંભાત ગયા; જ્યાં નજીકમાં પાનસર
ગામ છે ત્યાં કેશવરામના આગ્રહથી શુભવિજયજીએ
તેમને સંવત ૧૮૪૮ ના કાર્તિક વદમાં શુભ દિવસે દિક્ષા
આપી વીરવિજયજી નામ પાડયું. આ ખજર ખંભાત
ગઈ. ત્યાંથી સંઘે સામૈયું કર્યું; અને સારા આડંબરથી
ગુરૂ ચેલાને ખંભાતમાં એક પોષધશાળામાં પધરાવ્યા.
શુભવિજયજીને પ્રથમના બીજા બે ચેલા ધીરવિજય અને
ભાણુવિજય નામે હતા.

૪ આસરે પાંચ વરસ લાગટ એટલે સંવત ૧૮૫૩
ના જેઠ સુદ ૫ સુધી શુભવિજયજી ખંભાતમાં રહ્યા અને
વીર મુનિને સારી પેઠે ભણાવ્યા. એમ લાગે છે કે સં-
સ્કૃત ભાષા કોઈ અધ્યાપક પાસેથી વીરવિજયજી શીખ્યા
હતા. પણ તેના નામ વીગેરેની કશી હકીકત માલમ પડી

નથી. શુભવિજયજી મોટા વિદ્વાન હતા. જૈનાગમ વિગે-
રેનું જ્ઞાન વીરવિજયજીએ તેમના પાસેથી મેળવ્યું હતું.
સંવત ૧૮૬૭ ના ફાગણ વદ ૧૨ ને રોજ શુભવિજયજી
અમદાવાદમાં દેવગત થયા. તે પેહેલાં ગમે તે સમયે તેમણે
વીરવિજયજીને જોગ વેહેવરાવી પન્યાસપદ આપ્યું હતું.
વીરવિજયજીનો ખુબ પ્રેમ શુભવિજય ઉપર હતો. ગુરૂની
ભક્તિ અને ગુરૂનો વિનય કરવામાં વીરવિજયજીએ મણા
રાખી નહોતી. તેમજ શુભવિજયજીનો ભાવ વીરવિજયજી
ઉપર બહુ સારો હતો. શુભવેલીમાં વીરવિજયજીએ લખ્યું
છે તેમાં નીચેનો ફુલો બાણવા જેવો છે:-

“એ ગુરૂના ગુણ જળનિધિ ॥ સુજ મતિએ ન કહાય ॥
ગુણનિધિ જળનિધિ જળ ભર્યો ॥ ગર્ગરીમે ન સમાય ॥”

૫ શુભવિજયજીની સાથે વીરવિજયજી આશરે ૧૨
વરસ રહ્યા તે દરમિયાન ગુરૂ પાસેથી જે જે શીખવા
જેવું હતું તે વીરવિજયજી શીખી ગયા હતા. તેમજ જૈન-
મત અને પરમતનાં ઘણાંક પુસ્તકો ખુબ ધ્યાન દેખને
તેમણે વાંચ્યાં હતાં. જો એમ ના બન્યું હોત તો સંવત
૧૮૬૦ નું વરસ પુરૂ થતાં સુધીમાં એમણે પોતાના કર્મ-
ની નિર્જરા થવા અને પરને ઉપકાર કરવા માટે જે નાના
મોટા ગ્રંથો કવિતામાં રચીને પોતાની કુશળતા દર્શાવી
હતી તે થવું અશક્ય હતું.

૬ નિચે કહેલા નાના મોટા ગ્રંથો સંવત ૧૮૬૦ થતાં સુધીમાં એમણે રચ્યા હતા:-

- (૧) ગોડીપાર્શ્વનાથજીનાં ઠાળીઆં સં. ૧૮૫૩
- (૨) અઠાણું જોલનું સ્તવન (આ સ્તવન શુભવિજયજીનું રચેલું છે.) સં. ૧૮૫૫
- (૩) સુરસુંદરીનો રાસ સં. ૧૮૫૭
- (૪) વીરપ્રભુનું ૩૫ વાણીનું સ્તવન સં. ૧૮૫૭
- (૫) અષ્ટપ્રકારી પુજા સં. ૧૮૫૮
- (૬) શુભવિજયજીના અમદાવાદના મુખ્ય શ્રાવકોના નામસૂચક ગુંડળી સં. ૧૮૫૮
- (૭) શુભવેલી સં. ૧૮૬૦

૭ દિક્ષા લીધા પેહેલાં વીરવિજયજી બ્રાહ્મણ હતા. તેથી મને લાગે છે કે એમણે કાંઈ પણ વિદ્યાભ્યાસ કર્યો હશે ખરો. અને તેમનું મન પણ કાંઈક કેળવાયેલું હશે ખરૂં. તેમજ એમના મન તનની શક્તિઓ સારી અને બુદ્ધિ તીવ્ર હોવી જોઈએ. જો એમ ના હોત તો ઉપર જણાવેલી સુદૃઢ સુધીમાં તેઓ સારા કવિ અને ઉપદેશક નિવડવા અશક્ય હતા.

૮ શુભવિજયજી સાથે વીરવિજયજી અમદાવાદમાં આવેલ ત્યારે દોસીવાડાની પોળમાં ડહેલાને અપાશરે લવારની પોળના અપાશરે રહેલા. પણ શુભવિજયજી દેવગત થયા પછી વીરવિજયજી અમદાવાદમાં આવતા

ત્યારે કોઈકવાર બીજે અપાશરે રહ્યા હશે પણ જ્યારથી બહીની પોળમાં અપાશરે થયો ત્યારથી તેઓ ત્યાંજ રહેતા. એ અપાશરે સંવત ૧૮૬૫ માં શ્રાવક લાલભાઈ કીકુ, ભવાનચંદ્ર ગમાનચંદ્ર, હુરખચંદ્ર કરમચંદ્ર તથા ગલાખ-ચંદ્ર જેચંદ્ર વીગરે શ્રાવકોએ મળીને બંધાવ્યો હતો.

૬ વીરવિજયજી ગુજરાતના ઘણાક શહેરો તથા ગામેમાં જાત્રા કરવા તથા ઉપદેશ કરવા માટે વખતો વખત ગયા હતા. મેવાડમાં કેસરીઆનાથજીની જાત્રા-કપ-ડવણજવાળા કોઈ સાહુકારના સંઘ ભેળાં તેમણે કરી હતી; ત્યારે કેસરીઆનાથજીનું તેમણે સ્તવન રચ્યું હતું, તે મેં વાંચ્યું છે. પણ હાલ એ સ્તવનનો પત્તો મળતો નથી. આખુંજીનું તેમણે સ્તવન રચ્યું છે તેથી પંચતીરથની તેમણે જાત્રા કરી હશે એમ લાગે છે પરંતુ એ વીશેનો કાંઈ દાખલો નથી. સંવત ૧૮૬૬ માં અમદાવાદના શેઠ હીમાભાઈ વખતચંદ્ર, હડીસંઘ કેસરીસંઘ અને મગનભાઈ કરમચંદ્રે મળી પંચતીરથનો સંઘ મોટા આડંબરવાળો કાઢાડ્યો હતો તેમાં વીરવિજયજીને વીનતી કરી સાથે લીધા હતા પણ ગુજરાતની સરહદ બાહાર એ સંઘ જઈ શક્યો નહોતો. એમાં કોલેરાના ઉપદ્રવનો ત્રાસ થયાથી પાલનપુર રાજના ચીત્રાસણી ગામેથી તે પાછો ફરી અમદાવાદ આવ્યો હતો. એ સંઘ ઘણો મોટો હતો અને

તેની શોભાનો પાર નહોતો. પણ તેમાં બંગાણ પડયું ત્યારે તે તાંતર વાંતર થઈ ગયો હતો. જેમ જેને સવડ મળી તેમ ટોળીઓ થઈ ગઈ ને નહા. સંઘવીના આશ્રય નીચે બધા રહી શક્યા નહી. વીરવિજયજીના જે પરમ રાગી શ્રાવકો હતા તેમની ટોળી જુદી પડી. તેમાં મારા દાદા પુંજસા પીતાંબરદાસ સહકુટુંબ હતા. વીરવિજયજીને સાથમાં લેઈ એ ટોળી સહીસલામત અમદાવાદ આવી પોચી હતી. જ્યાં એ ટોળીનો મુકામ રસ્તામાં થતો તેના ફરતુ વીરવિજયજી માહારાજ મંત્રીને પાણી આપતા તે છાંટવામાં આવતું. સંઘના લોકને કેટલાક દીવસ સુધી સરકારે રોકી શહેર બાહાર રાખ્યા હતા. તેથી લોકોને ઘણી આપદા પડી હતી; ને કાર્મક જણુ ઘર ઘર કરતા મરી ગયા હતા. સરકારની સખાઈ છતાં ઘણાક લોકો છાના છપના શહેરમાં પેશી પણ ગયા હતા.

૧૦ વીરવિજયજીની દેશના દેવાની કળા ઘણાજ ઉંચા પ્રકારની હતી. વાખ્યાન વખતે સાંભળનારાઓની ઠઠ જામતી હતી. એમના ઉપદેશથી ઘણા લોકો પોતાનો મત છોડી દેઈ જૈનવર્મી થયા હતા.

સંવત ૧૮૭૧ માં અક્ષયનિધિ તપનું સ્તવન વીરવિજયજી સુરત ચોમાસુ રહેલા ત્યાં બનાવ્યું હતું. એ વખતે ત્યાંના જતિઓએ કજીઓ મચાવ્યો હતો. રંગ-

વિજયજીના લખાણથી એમ સમજાય છે કે તીથી ખાખત કજીઓ થયો હતો. મારા સાંભળવા મુજબ જતિઓની રજા વિના વીરવિજયજીએ શ્રાવકોને ઉપધ્યાન વેહેવરાવ્યાં તેથી જતિઓએ કજીઓ મચાવ્યો હતો. ગમે તેમ હોય પણ જતિઓ કોર્ટ ચઢ્યા હતા અને તેમાં તેઓ ફાવ્યા નોતાં. આ સંબંધી સવીસ્તર ખીનાનો લેખ મળ્યો નથી તેથી વધારે લખવું ઉચીત નથી.

૧૧ સંવત ૧૮૭૮ માં અમદાવાદમાં ઢુંડીયાના કજીઆથી શ્રાવકોમાં મોટી ઉશ્કેરણી ફેલાઈ હતી. અમદાવાદના ડીસ્ટ્રીક્ટ જજ સાહેબની કોર્ટમાં સાણંદના કોર્ષ ઢુંડીયાએ અમદાવાદના વીસાશ્રીમાળી શ્રાવકની નાત ઉપર દાવો કર્યો હતો, તે કામમાં જજ સાહેબે ઢુંડીયા અને તપા પક્ષના વિદ્વાન સાધુ અને શ્રાવકોને ખોલાવ્યા હતા, તેમાં વીરવિજયજી હતા. ચોક્કસ લેખની ગેરહાજરીમાં આ વીશે વધારે લખવું મને ઠીક લાગતું નથી. મગનલાલ વખતચંદ કેહેતા કે એ કેસનો રીપોર્ટ અંગ્રેજીમાં છપાયો હતો, અને તે વખતે સદર અદાલત સુરતમાં હતી. એ રીપોર્ટ મળી આવે તો બધી ખીનાતું સ્વરૂપ સમજાય.

૧૨ મુંબાઈવાળા શેઠ મોતીસાએ શત્રુંજયના ઢુંગર ઉપર નવી ઢુંક બંધાવેલી તેની અંજન સીલાકાનેશ

ઓછવ સંવત ૧૮૬૩ માં થયો હતો. વગ્ની શેઠ હડીસંઘ કેશરીસીંધે અમદાવાદમાં દીલ્હી દરવાજા બાહાર નવું બાવન જિનાલયી મોટું દેહરું બંધાવેલું તેની અંજન સીંઘાકાનો ઓછવ સંવત ૧૯૦૩ માં થયો હતો. એ બન્ને મોટા ઓછવોમાં પ્રતિષ્ઠાનો વિધી કરાવવામાં વીરવિજયજી અગ્રેસરી હતા. અને તેમના અનુમત મુજબ બધું કામ થયું હતું. એ બન્ને ઓછવોની શોભા અને સઘળી હકીકતનુ વર્ણન વીરવિજયજીએ તેના ઢાળીયાં જેની તે વખતે રચીને કાયમ રાખેલ છે.

૧૩ સંવત ૧૯૦૫ની સાલમાં ઉભી સોરઠનો એટલે સિદ્ધાચળ અને ગીરનારનો સંઘ અમદાવાદના નગર શેઠ હીમાસાઈ વખતચંદની હૈઆતીમાં તેમના પુત્ર શેઠ પ્રેમાસાઈએ કાહાડયો હતો તેના ભેગા વીરવિજયજી ગયા હતા. એ સંઘના ઢાળીયાં પણ તેમણે જેની તે વખતે રચીને સંઘની શોભા અને હકીકત જીવતી રાખી છે.

૧૪ વીરવિજયજીના અંથોથી તેમની વિદ્વતા અને કવિતા કરવાની શક્તિ પ્રદર્શીત થાય છે. એમની રચેલી પુત્રઓ ઠેર ઠેર હમેશાં ગવાય છે. એમના અંથોમાં નીતિ ધર્મનુ શિક્ષણ બહુ સારી રીતે આપેલું છે; અને તે મનોરંજ અને આનંદદાયક હોવાથી બહુ વાહાલુ લાગે છે. બાળકને પુછીએ કે દરીઓ કેવડો, તો તે પોતાની વામ

પોહાળા કરીને તેનું માપ બતાવે છે તેમજ વીરવિજય-
જીની આવડતની પરિક્ષા કરનારને જેવું જ્ઞાન હશે તેવી
તે પરિક્ષા કરશે. વીરવિજયજીની વાણી, ગુજરાતી ભાષા
એકલી બાણુતો હોય તેને, વીરપ્રભુની વાણીનું ભાન કરા-
વવાને આ સાંપ્રત સમયમાં ઘણી ઉપયોગી છે એટલુંજ
નહીં પણ કવિ અને પંડિતાઈનું માન મેળવવાની હુંશ
ધરાવનારને પણ સારા નમુંના તરીકે ગ્રહણ કરવા લાયક
છે. મારાથી બની શકે તે મુજબ મેં વીરવિજયજીના લે-
ખોના નામ એકઠાં કર્યા છે અને તેની ટીપ મેં પરિશી-
ષ્ટમાં દાખલ કરી છે. દીક્ષગીરીની વાત છે કે એમના
રચેલા તમામ ગ્રંથો-બલકે થોડા પણ, એમનો પુસ્તક
બંડાર જે કે ભઠીની પોળના અપાશરામાં છે તેમાં નથી.
એમણે જે પરચુરણ સ્તવનો-શુહલીઓ વીગેરે રચેલ તેનો
સમાવેશ એક પ્રતમાં કરેલો હતો તેનું નામ તેમની હૈ-
આતીથીજ સ્તવનાવળી પાડેલું. એ સ્તવનાવળીમાં જે જે
કંઠણ છે તેનો ટોળો પોતે કરેલો છે પણ એવા ટળાવાળી
પ્રત હાલ મળતી નથી. એ સ્તવનાવળી પ્રસિદ્ધ થયા પછી
જે સ્તવન વિગેરે એમણે રચેલાં છે તેમાંના કોઈ કોઈ
મારા બાણુજમાં આવ્યાં તેના નામ મેં ટીપ અંદર દાખલ
કર્યા છે સુરસુંદરીનો રાસ, ધમ્મીલ કુંવરનો રાસ, ચંદ્ર-
શેખરનો રાસ અને પ્રશ્નચિંતામણી એ ચાર મોટા ગ્રંથો

એમણે રચેલા છે. તેમાં પહેલા ત્રણ ગુજરાતી કવિતામાં છે અને ચોથો ગ્રંથ સંસ્કૃત ગદ્યમાં છે. એમની પુનઃ-ઓમાં ચોચક્રપ્રકારી પુનઃ સૌથી મોટી છે અને તે અનોપમ છે. કર્મગ્રંથ આવકતા હોય તેનાથી એ બરોબર સમજાય તેવી છે. પુર્વે વીરવિજયજી પ્રત્યે જેમને બહુ ભાવ નહોતો એવા સખસોએ ચોસક્રપ્રકારી પુનઃ કર્મગ્રંથ લખ્યા પછી વાંચી ત્યારે તેમને વીરવિજયજીની કાબેલી-અતની પ્રતિત થઈ હતી.

૧૫ રંગવિજયજીએ પોતાના ગુરૂ વીરવિજયજીની જે હકીકત લખી છે તેમાં વીરવિજયજીના અમ દાવાદના મુખ્ય ભાવીક શ્રાવક અને શ્રાવીકાના નામ આપ્યાં છે તે આ પ્રમાણે છે:—શેઠ પ્રેમાભાઈ હીમાભાઈ શેઠ ભુ.ભાઈ (મોતીચંદ); દલીચંદ ભવાનચંદ, હીરાભાઈ પુંજસા, ઉમાભાઈ રૂપચંદ, અને ત્રીકમદાસ નથુભાઈ તથા શેઠ હઠીસંઘ કેશરીસંઘની વીધવા શેઠાણી હરકુવરભાઈ.

૧૬ સંવત ૧૯૦૮ ના શ્રાવણ માસમાં વીરવિજયજીને મંદગી થઈ. સંઘના લોકોએ એમની ઘણી વચાવચ કરી; અને દરા પણ બહુ કરી પરંતુ આરામ થયો નહીં. છેવટે ભાદરવા વદ ૩ ને ગુરૂવારે પાછલા પોહોરે તેઓ દેવગત થયા. આ સમાચાર અમદાવાદમાં ફેલાતાં

તમામ શ્રાવક મંડળમાં અત્યંત શોક વ્યાપી ગયો. લોકોના ટોળે ટોળાં એમનાં શરીરના દર્શન કરવાને ગયાં. બીજે રોજ શહેરમાં હડતાલ પડી અને હજારો શ્રાવકો ભઠ્ઠીની પોળમાં અપાશરે લેળા મળ્યા. રાતરે તાસથી મઢેલી શો-ભાયમાન શીળીકા તૈયાર કરાવેલી તેમાં વીરવિજયજીના શરીરને મુનિવેશ સહીત પદ્માસને પધરાવ્યું. પછી નાણાં ઉછાળતા અને ધુપની ઘટા સાથે શીળીકાને ચઢતા વચે થઇને સાબરમતી નદી ઉપર દુધેશ્વરને આરે લેઈ જવામાં આવી. ઉભે રસ્તે બને બાબુએ હજારો લોકો વીરવિજયજીના છેલ્લાં દર્શન કરવાને કોઈ ખેડા કોઈ ઉભા હતા. શીળીકાની સાથે હજારો શ્રાવકો ચાલતા હતા અને એ-કઠા મળેલ લોકોમાં ભાગેજ કોઈની આંખ આંસુ વિનાની રહી હશે. ચંદન વીગેરે કાપની રચેલી ચીતામાં જે વળતે શીળીકા પધરાવી તે વળતનો દેખાવ ઘણોજ ગંભીર અને કરુણાળનક હતો. હજારો શ્રાવકોની આંખમાંથી આંસુની ધારાઓ વહેતી હતી.

૧૭. ૧૯૦૬ સંવત ના માહા સુદ ૬ ને સોમવારે વીરવિજયજીનાં પગલાં સંઘે-અમદાવાદમાં ભઠ્ઠીની પોળના અપાશરાની વાડીમાં એક થુભ બંધાવીને તેમાં સ્થાપ્યાં. તે વળતે આશરે પંદર દીવસ સુધી-સ્વામીવહન સાથે સારે ખેશ ઓછવ ચાલ્યો હતો.

૧૮ વીરવિજયજીની તીથીને દીવસે હર હુમેશ માણેકચોકમાં હડતાલ પડે છે. અને ભડીની પોળના અપાશરે ઘણા શ્રાવક શ્રાવીકાઓ પોસા કરે છે અને વાજયાનમાં વીરવિજયજી અને શુભવિજયજીનો એકવાલ વાંચાય છે અને થુસમાં આંગી રચાવવામાં આવે છે. અને બીજે દીવસે પુજા ભણાવવામાં આવતાં પોસાતી જમાડવામાં આવે છે.

૧૯ કવિ દલપતરામ ડાહ્યાભાઈએ વીરવિજયજીની રચેલી થુળીભદ્રની શીયળવેલ વાંચીને વીરવિજયજીના કવિ પણા માટે ઘણા સારો અભીપ્રાય બતાવતા હતા.

૨૦ એકવાર તપગચ્છના શ્રીપુત્ર્ય દેવેન્દ્રસૂરિએ વીરવિજયજીને ઉપાધ્યાયની પદવી આપવાને મરજી બતાવી પણ વીરવિજયજીએ નમ્રતાપુર્વક એવો જવાબ દીધો કે “ હું એ પદ્વીને લાયક નથી. ”

૨૧ એકવાર કોઈ ગામનો શ્રાવક આનંદધનજી માહારાજના પદોનો અર્થ આનંદધનજીના હેતુ પ્રમાણે કરે છે એવી વાત વીરવિજયજીને કોઈએ કહી ત્યારે તેઓ એવું બોલ્યા કે—પદનો અર્થ વિજ્ઞાન માણસ કરી શકે પણ કર્ત્તાના હેતુ મુજબ કરે છે એની ખાત્રી થાય નહીં. બીજે રોજ એ શ્રાવકને વીરવિજયજીએ “ શહેનંદી શીતળ મુખ ભોળીતો ” એ પદથી ચર ચએલ પો-

તાંહું બનાવેલું સ્તવન અર્થ કરવા આપ્યું. પેલા શ્રાવકથી એ સ્તવનનો અર્થ થઈ શક્યો નહીં એટલુંજ નહીં પણ કીયા પ્રભુનું એ તવન છે તે પણ તે બતાવી શક્યો નહીં. પછી તેને વીરવિજયજીએ કહ્યું કે—“ મારા રમેલા તવનનો તમે અર્થ પણ ના કરી શક્યા તો—મારા હેતુની વાતતો તમારા સમજવામાં આવેજ શેની. અને એજ રીતે આનંદધનજીના પદનો અર્થ તમારી ભુદ્ધિ અનુસારે તમે કરો ખરા, પરંતુ કર્તાના હેતુ મુજબ તમે એ અર્થ કર્યો છે એમ મનાય નહીં. ’

૨૨ ઉપરની ત્રૈણે વાતો મગનલાલ વખતચંદને મોહોરથી મેં સાંભળી હતી. તેઓ વીરવિજયજીના પરમ સગી હતા અને એમના ચરિત્રની હકીકત સારી પેઠે જાણતા હતા એટલુંજ નહીં પણ તે તેમણે લખી પણ હતી પરંતુ તે હવે હાથ આવતી નથી.

૨૩ મુનિરાજ મહારાજ વીરવિજયજી એક રત્નપુરુષ અને સારા રશીલા કવિ હતા. એમની કવિતામાં પદ લાભશયતા ઘણી સરસ છે; અને વાંચનારના ચિત્ત રંજન કરી નાંખે છે.

૨૪ વીરવિજયજીને સંસ્કૃત-માગધી (પ્રાકૃત) અને ગુજરાતી ભાષાઓનું જ્ઞાન ઉત્તમ પ્રકારનું હતું. જૈન શાસ્ત્ર અને બ્રાહ્મણ શાસ્ત્રના તેઓ ઉંડા અભ્યાસી હતા.

આગમ વિરૂદ્ધ એમણે પરપણા ક્યાનુ જણાવ્યું નથી. એ મના અંથોમાં સૂત્ર સિદ્ધાંત અને પ્રમાણીક પુરૂષોના વચનની સાખ્યો જરૂર પડે ત્યાં આપેલી છે. અને એ સાખ્યો ઉપરથી તુલના થઈ શકે છે કે એમણે ઘણા ઘણા અંથો વાંચેલા હતા. વિશેષાવશ્યકની મોટી ટીકા એમણે સભા સમક્ષ વાખ્યાનમાં વાંચી હતી. અને તે વખતના શ્રોતાઓમાં કેટલાક સારી બુદ્ધિવાળા અને જૈનાશ્રમના વાકેફગાર હતા તે વીરવિજયજીના જ્ઞાનની પ્રસંશા કરતાં વીરવિજયજી દીર્ઘ દષ્ટીવાળા અને વિશાળ વિચારના હતા. ખરેખાર તેઓ ગિતારથ હતા. સંઘમાં જઘડા રગડા પડે એવું કામ એમના હાથે થયું નથી. પુર્વાચાર્યોની નીતી, રીતી એમણે બાળવી રાખી હતી. એમની કારકીર્દીમાં મોટા મોટા ધર્મના કામ કરનારા શ્રીમંત શ્રાવકો એમની સલાહ બહુ કીમતી ગણીને એમની તરફ પુર્ણ પુજ્યભાવ રાખતા હતા. વીરવિજયજીના સહકાળીક નામાંકિત પંડિત અને કવિ રૂપવિજયજી હતા. એ બન્ને એક બીજાના પ્રતિસ્પર્ધી હતા ખરા; પણ બન્ને વિદ્વાન હોઈને એક બીજા તરફ વિવેક અને મર્યાદાથી વર્તતા હતા. વીચારવાથી મને એમ લાગે છે કે એ બન્ને મહાન પુરૂષોની પ્રતિસ્પર્ધાએ જૈન મંડળને ઘણો લાભ કર્યો છે. કોઈ બાતની અંથ રચતા વીરવિજયજીની પ્રસિદ્ધ થઈ કે રૂપવિજયજીએ બાંધ્યે નવો અંથ બાહાર પાડ્યોજ છે.

આમ ઘણી ફેરા બન્યું હતું. આ બંને પંડિતો પુબ્બો વીગરે ઓછવના પ્રસંગે અચાનક એકઠા મળતા તો બ્રાતૃ-જાવથી વર્તતા. અને તેથી બહુ રળીઆમણ દેખાતું. અ-દ્યપ્ત સાધુ વીગરે જેમ એક બીજાની અદેખાઈ કરે છે તેમ આ બંને પંડિતોએ કર્યું નથી.

મુનિ નેમસાગરજી માહારાજ જ્યારે પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યા ત્યારે અમદાવાદ, પેથાપુર, મેસાણા, વીસનગર, વડનગર વીગરે સ્થળના શ્રાવકોમાં એ તડ ઉભા થયા જેવું બન્યું હતું, એ મહારાજની પ્રકૃતિ બોલવામાં આ-કળી હતી અને તેઓ વીરવિજયજી વીગરે સંવેગ પક્ષના કેટલાક સાધુઓનું જેમ તેમ ઘસાતું બોલતા તેથી એવો માઠો બનાવ શ્રાવક મંડળમાં થયો હતો. હાલતો એ નેમસાગરજી સંબંધીનું કાંઈ દેખાતું નથી. નદીએ પુર આવ્યું અને વહી ગયું. એ વખતની બધી કાહાણી યથા-સ્થિત કેહેવા જેવાં સાધન નથી તેમ તે કેહેવામાં માલ પણ નથી. નેમસાગરજી માહારાજના મુખ્ય ચેલા રવી-સાગરજી માહારાજને એકવાર આ સંબંધી બધી બીના સંભળાવવા મેં વીનંતી કરેલી ત્યારે પોતે ના કહી અને વધારે એમ કહ્યું કે હાંકયો અગ્ની ઉઘાડવામાં કાંઈ સાર નથી. નેમસાગરજી માહારાજે જે કેટલીક બાબતોમાં આ-લતી રીતીથી ઉલટું ચલાવેલું તે વીશે વીરવિજયજી કેહેતા કે તે નબવાનું નથી અને ખરે તેમજ બન્યું છે આ

(૩૯)

ખીના મુખાણ રવચંદભાઈ જોયંદના કેહેવાથી હું બાણું છું.

૨૫ વીરવિજયણ મહારાજે પ્રાણાણુ ધર્મ છોડી પો-
તાનો જન્મારો સફળ કર્યાની સાથે શ્રી માહાવીર પ્રભુનું
શાસન દીપાવ્યામાં મણા રાખી નથી; અને ભવિ પ્રાણી-
ઓના લાભને અર્થે બહુ કીમતી વારસો પોતે મુકી ગયા
છે. એ વારસો એમના અમુલ્ય ગ્રંથોમાં સંક્રમેલુ શ્રીકાર
જ્ઞાન છે. તા. ૨૮ અકટોબર સને ૧૯૦૮ સંવત ૧૯૬૫
ના કાર્તિક સુદ ૩ વાર બુધ. મુકામ અમદાવાદ.

લી. ગીરધરલાલ હીરાભાઈ.

(૧૦)

શ્રી

પરિશિષ્ટ ૧.

શ્રી વીરવિજયજી માહારાજના રચેલા ગ્રંથો
જેમાં સંવત છે તે.

- ૧ શ્રી ગોડીપાર્શ્વનાથજીનાં ઢાળીઆં. ત્રંબાવતિ (ખંભાત)
સંવત ૧૮૫૩ જેઠ સુદ ૫ સોમવાર
- ૨ અઠાણું બોલનુ સ્તવન સં. ૧૮૫૫ માગસર વદ ૧૦
- ૩ વીરપ્રભુનુ ૩૫ વાણીનુ સ્તવન સંવત ૧૮૫૭ આસો
વદ ૦))
- ૪ મુરસુંદરીનો રાસ. રાજનગર-અમદાવાદ સં. ૧૮૫૭
શ્રાવણ સુદ ૪ શુક્રવાર
- ૫ શુભવિજયજીના અમદાવાદમાં શ્રાવકનાં નામસુચક શુ-
હળી સંવત ૧૮૫૮ અસાઠ સુદ ૧૪ થી તે સંવત
૧૮૫૬ ના કારતક સુદ ૧૪ ના વચેના સમયમાં રચેલી.
- ૬ અષ્ટપ્રકારી પુજા. રાજનગર સંવત ૧૮૫૮ બાદરવા સુદ
૧૨ શુક્રવાર
- ૭ નેમનાથજીનો વીવાહલો. રાજનગર સંવત ૧૮૬૦ ના
પોસ વદ ૮
- ૮ શુભવેલી-રાજનગર. સં. ૧૮૬૦ ચૈતર સુદ ૧૧

(૨૧)

- ૬ યુગીભદ્રની શીયલવેલ. રાજનગર સંવત ૧૮૬૨ પોસ
સુદ ૧૧ શુક્રવાર
- ૧૦ હશાર્ણભદ્રની સગાય. હીખડી સંવત ૧૮૬૩ મેરતેરસ
શુક્રવાર પોસ સુદ ૧૩
- ૧૧ ચોમાશી દેવ. રાજનગર સં. ૧૮૬૫ અસાડ સુદ ૧
- ૧૨ અખયનિધિ તપનુ સ્તવન. સં. ૧૮૭૧ શ્રાવણ વદ
- ૧૩ સિદ્ધાચળનુ સ્તવન સં. ૧૮૭૩
- ૧૪ ચોસઠ પ્રકારી પુળ. રાજનગર સંવત ૧૮૭૪ અખય
ત્રીજ વૈશાક સુદ ૨
- ૧૫ સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનુ સ્તવન. સંવત ૧૮૭૭ માગસર
વદ ૧
- ૧૬ સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનુ સ્તવન. સંવત ૧૮૭૮ ફાગણ
વદ ૧૩
- ૧૭ પીસ્તાળીસ આગમની પુળ. રાજનગર સં. ૧૮૮૧ મૌન
અગીઆરસ માગસર સુદ ૧૧
- ૧૮ અધ્યાતમ સારનો ટળો. સં. ૧૮૮૧ ચૈતર સુદ ૧૫
- ૧૯ વીમળાચળનુ સ્તવન નવાણું જત્રાનુ. સંવત ૧૮૮૪
માહા સુદ ૧૧
- ૨૦ બાર વ્રતની પુળ. રાજનગર સં. ૧૮૮૭ આસો વદ ૦))
- ૨૧ શેઠ મોલીસાના લુંછખજાના ઢાળીયાં. સંવત ૧૮૮૮
આસો સુદ ૧૫

૨૨ મંચકલ્યાણક યુગ. રાજનગર સંવત ૧૮૮૬ અખચ

ત્રીજ વૈશાક સુદ ૩

૨૩ શેઠ મોતીલાની અંબનસીલાકા. શ્રેષ્ઠબનીનાં ઢાળીયાં

સંવત ૧૮૯૩

૨૪ ધમ્મીલ કુંવરનો રાસ. રાજનગર સંવત ૧૮૯૬ શ્રાવણ

સુદ ૩

૨૫ માહાવીરસ્વામીનુ ૨૭ જાવતુ સ્તવન. ૧૯૦૧ શ્રાવણ

સુદ ૧૫

૨૬ ચંદ્રશેખરનો રાસ. રાજનગર સંવત ૧૯૦૨ આસો

સુદ ૧૦

૨૭ શેઠ હઠીસંઘ કેસરીસંઘની અમદાવાદની અંબન સી-

લાકાનાં ઢાળીયાં. સંવત ૧૯૦૩

૨૮ શેઠ પ્રેમાભાઈ હીમાભાઈના ઉભી સોરઠના સંઘના ઢા-

ળીયાં. સં. ૧૯૦૫ માહા સુદ ૧૫ પુષ્યવાર

૨૯ કુરણીકલું સામૈયુ.

૩૦ પ્રશ્ન ચીતામણી.

સમજુતી-ઉપર રાજનગર વીગેરે શહેરોના નામ લખ્યાં

છે, જ્યાં જો અંથ પુરો રચાયેલો, અને જે સંવત

છે, તે અંથ પુરો થયેલો સમજવાનો છે.

(૨૩)

શ્રી.

પરિશિષ્ટ ૨.

શ્રી વીરવિજયજી માહારાજનાં રચેલાં પરચુરણ
સ્તવનો વિગેરેની અનુક્રમણીકા—અને જેના
અંત્યે સંવત નથી તે સંજ્ઞાયો.

૧ શ્રી ગણધરની સંજ્ઞાય—સ્તવનાવળી ગીરધરલાલની લ-
ખાવેલી તેનું પાનુ ૧ ગાથા ૭

૨ હસ શ્રાવકની સંજ્ઞાય ગાથા ૬ પાનુ ૧૫

૩ સદરહુ ગાથા ૬ પાનુ ૧૫-૧૬

૪ સહેજનંદી આત્માની સંજ્ઞાય. ગાથા ૧૧ પાનુ ૨૧-૨૨

૫ વૈરાગની સંજ્ઞાય—“ સુષુ સોદાગર જે લીલકી ખાત હ-
મેરી ”—ગાથા ૬ પાનુ ૨૩-૨૪

૬ મુહુપતીના ૫૦ બોલની સંજ્ઞાય ગાથા ૬ પા. ૨૪-૨૫

૭ સમકીલની સંજ્ઞાય—ગાથા ૧૧ પાનુ ૩૦ “ સમકિતના
પંચ લેહ એ, મુણુચૈ સન્નન લોકરે ”

૮ સોમાયકના ૩૨ દોષની સંજ્ઞાય ગાથા ૬ પાનુ ૪૬-૫૦
“ શુભ શુર ચરણે નામી સીમ ”

૯ મિચ્છા દુક્કઠ સઝાય ગાથા ૧૪ પાનુ ૫૬-૬૦ “શુર
સનમુખ રહી વિનય વિવેકે ”

૧૦ રહેનેમી સઝાય ગાથા ૧૩ પાનુ ૬૨-૬૩ “રહેનેમી
રાબુલ દીયર ભોળાઈ ”

ચૈત્યવંદન.

૧ માહાવીરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન ગાથા ૩ પાનુ ૧-૨ “વ-
ર્ધમાન જગદીસરૂ ”

૨ ચૌદસે ખાવન ગણુધરનું ચૈત્યવંદન ગાથા ૬ પાનુ ૧૭-૨૮
“ ગણુધર ચઢિરાસી કહ્યા ”

૩ સિદ્ધાચળ ચૈત્યવંદન ગાથા ૭ પાનુ ૩૨ “ સિદ્ધાચળ
શિખરે ચઢી ”

૪ ખાવન જિનાલય ચૈત્યવંદન ગાથા ૩ પાનુ ૬૨ “શુદ્ધિ
આઠમ ચંદ્રાનન ”

૫ પબુસણુ ચૈત્યવંદન ગાથા ૬ પાનુ ૬૩ “પર્વપબુસણુ
ગુણનિલો ”

સ્તવન.

૧ શ્રી સીમંધીર જિન સ્તવન ગાથા ૧૨ પાનુ ૬ “શુભ
નિધિ સાહેબ વંદીએ ”

૨ સદરહુ ગાથા ૮ પાનુ ૧૦
“શુભ અનંત અનંત બિરાજે ”

૩ ચૌત્રીસ ૩૪ અતિશયાન્વિત સીમંધીર જિન સ્તવન
ગાથા ૧૫ ઢાળ ૩ કળસ પાનુ ૧૬-૨૦ “ સીમંધીર
તુજ મિલને ”

૪ શ્રી સીમંધીર જિન સ્તવન ગાથા ૮ પાનુ ૧૦ “ધ્યા-
નમાં ૩ રે જિનરાજ લિયા મે ધ્યાનમાં ”

૧ સિદ્ધચક્ર સ્તવન ગાથા ૧૧ પાનુ ૭-૮ “ અતિશય
ચઉતિસ શોભતા ”

૨ સદરહુ ગાથા ૧૦ પાનુ ૮ “ સકળ સુરા
સુર વંદ્ય નમીજે ”

૧ સિદ્ધનુ સ્તવન ગાથા ૫ પાનુ ૩૦ “ સિદ્ધ જગત
શિર શોભતા ”

૧ શ્રી રીખવહેવ સ્તવન ગાથા ૫ પાનુ ૮-૯ “નાશિન-
રેંદનો નંદન વંદિએરે ”

૨ સદરહુ ગાથા ૭ પાનુ ૩૫-૩૬ “ઉભો
રહેને હો જીહરા ”

૧ સિદ્ધાચળજીનુ સ્તવન ગાથા ૧૧ પાનુ ૨૮ “ જિતારી
અભિશ્રહ લીધો ” સંવત ૧૮૭૩ ના માગશર વદ ૧૩
ને રોજ જાત્રા કર્યા મતલબજીનુ સ્તવન છે

૨ સિદ્ધાચળજીનુ સ્તવન ગાથા ૬ પાનુ ૪૬ “મન તનના
મેળાં કરી લેને ”

- ૩ સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન ગાથા ૧૧ પાનુ ૫૬-૫૭ “શી-
તળ વર સિદ્ધાચળ છાયા ”
- ૧ સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન ગાથા ૧૫ ગીરધરલાલના આપ
હીરાભાઈના હાથની લખેલી ચોપડીમાં પાને ૪૫૦
“ વિવેકી વિમળાચળ વસીએ ”
- ૨ સદરહું ગાથા ૬ સદર પાનુ ૪૫૬ “સુહ-
કર સિદ્ધાચળ શેરી ”
- ૩ સદરહું ગાથા ૭ સદર પા. ૪૬૩
“ વિમળાચળ વિમળા પાણી ”
- ૧ શ્રી સંભવજિન સ્તવન ગાથા ૫ પાનુ ૨૩ સ્તવનાવ-
ળીનું “ મનમોહન લાગે છેલ્લીજી ”
- ૧ શ્રી સુવિધિનાથજીનું સ્તવન ગાથા ૧૧ પાનુ ૨૧ સદર
“ ગુણવંત સહુણા સ્વામી ”
- ૧ શ્રી વીમળજિન સ્તવન ગાથા ૮ પાનુ ૬૧ સ્તવનાવળીનું
“ સ્વામી વિમળ વિમળજિન નામે ” (સારંગ શબ્દ
આ સ્તવનમાં ઘણા છે)
- ૧ શ્રી શાંતિજિન સ્તવન ગાથા ૬ પાનુ ૧૭ સદર “તુમ
દેખત અમ આસ્ય ક્ષીરી ”
- ૧ શ્રી નેમી ગીત ગાથા ૩ પાનુ ૨૬ સદર “ શ્રી નેમી-
નાથ વદનકી શોભા ”

- ૨ સદરહુ ગાથા ૭ પાનુ ૨૬ સદર “ તોરજુ આઈ કયું ચલેરે ”
- ૩ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૭ પાનુ ૩૦-૩૧ સદર “ મુલો સખિ સન્નન ના વિસરે ”
- ૪ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૮ પાનુ ૩૪ સદર “ સખી શ્રાવણી છટ ઈજળી ”
- ૫ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૯ પાનુ ૩૫ સદર “ ઠરસન ઠીઠે ઠીલડાં ઠરિયાં ”
- ૬ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૯ પાનુ ૫૮ સદર “ પિઠળ આલ્યા પાછા વળીરે ”
- ૭ સદરહુ સ્તવન ગાથા ૯ પાનુ ૬૧-૬૨ સદર “ મત જાઓ મત જાઓ મત જાઓ રાજ ”
- ૧ શ્રી પાર્શ્વનાથજી સ્તવન ગાથા ૬ પાનુ ૨૨-૨૩ સદર “ મન મીઠડી મુરતી ખ્યારી વશીયા ”
- ૨ સદરહુ ગાથા ૯ પાનુ ૫૭ સદર “ હીતકર પાસ જિનેસર દેવ સેવકરજી મન ઉદ્વેસ્યો ”
- ૩ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથજી સ્તવન ગાથા ૯ પાનુ ૪૦-૪૧ સદર “ સહજનનંદિ શીતળ મુખ ભોગી તો, હરિ દુખ હરિ ઇશતાવરી ”
- ૪ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથજી સ્તવન ગાથા ૭ પાનુ ૪૮ સદર “ સારકર સારકર સ્વામી સંજેશ્વર ”

૫ ભાભાપાર્શ્વનાથનું સ્તવન, ગાથા ૬ પાનુ ૧૦-૧૧ સદર
“જ્ઞાનાગર અરિહા શંભુ નિરિહા”

૬ ગોડીપાર્શ્વનાથનું સ્તવન ગાથા ૫ પાનુ ૧૧ સદર
“ વામાનંદન જિનવર ગોડી ”

૭ શ્રી ચિંતામણુ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન ગા. ૭ ગીરધરલા-
લના બાપ હીરાભાર્ષના હાથની લખેલી ચોપડીમાં
પાને ૭૪૮ (સંવત ૧૮૮૬ ના શ્રાવણ સુદ ૧૨ નું
લખેલું તે ઉપરથી ઉતારેલું એવું હીરાભાઈએ તુધી
રાખેલું છે) “પ્રેમે ગાવોરે શ્રી ચિંતામણુ પાસ”

૮ શ્રી વીરજિન સ્તવન ગાથા ૫ પા. ૧૩-૧૪ સ્તવના-
વળીનું “રશિયા શ્રી અરિહંત પ્રભુ લગવંત નમો-
સ્તુતેરેલો ”

૯ શ્રી વીરજિન સ્તવન-આમલકી કોડાનું ગાથા ૬ પા. ૦
૩૬ “માતા ત્રિસલા નંદ કુમાર”

૧૦ શ્રી વીરજિન સ્તવન-જન્મ કુંડળીનું ગાથા ૧૦ પા. ૦
૪૮-૪૯ “ સેવધિ સંચ ઉઘેરિયા ”

૧૧ શ્રી વીરજિન સ્તવન-દીવાળીનું ગાથા, ૭ પા. ૬-૭
“જય જિનવર જગ હિતકારીરે”

૧૨ સદરહું સદર ગાથા ૭ પા. ૭
“ સઠળ સુસમુર સેવિત સાહેબ ”

(૨૯)

- ૬ શ્રી વીરજિન સ્તવન-પીસ્તાળીસ આગમનુ ગાથા ૧૫ પાં ૧૪-૧૫ “ મુજ વંદન નંદન ત્રિશલારો ”
- ૭ શ્રી વીરજિન સ્તવન-સમોસરણુ ગાથા ૧૫ પાં ૫૮-૫૯ “ દરશને નયન ઠરાવજો જિણુંદણ ”
- ૧ સાધારણ આંગી વર્ણન સ્તવન ગાથા ૫ પાં ૬-૧૦ “ આંગી ચંગી આજની સુખ લહિએરે ”
- ૨ વૈરાગનુ સ્તવન ગાથા ૬ પાં ૨૬-૩૦ “ કાયા ધરી છે કારમીરે પ્રભુ દલમાં ધરીએ ”
- ૩ સાધારણ ખ્યાલ સ્તવન વૈરાગનુ ગાથા ૩ પાં ૨૫ “ સાંઝસે દિલ્લગા પ્રાણી ”
- ૧ વસંત સ્તવન-નેમેશ્વર રાજુલનુ ગાથા ૧૧ પાં ૧૧-૧૨ “ આયો વસંત હસંત સહેલી ”
- ૨ વસંત સ્તવન-સુમતિનાથનુ ગાથા ૭ પાં ૨૩ “ સાચા દેવ ભજન મન કરહો ”
- ૩ વસંત સ્તવન-વીરપ્રભુનુ અલંકારીક ગાથા ૧૪ પાં ૩૨-૩૩ “ ચૌદ સહસ્ર મુનિ વણીજ વેપારી ”
- ૪ સ્વર્ણસિદ્ધ સ્તવન ગર્ભિત રીષભદેવ સ્તવન વસંત ખુંવાર ગાથા ૧૨ પાં ૫૫-૫૬ (ભાતી વીશે) “ સમ-કિત પાતી દસ ભવ વાતી ”

- ૫ વસંત-વાસુપુજ્ય સ્વામી સ્તવન ગાથા ૭ પાં ૫૬
“ ચંપા બાગમી ચંપા વાસમી ”
- ૬ વસંત-હોરી-નેમેશ્વર સ્તવન ગાથા ૬ પાં ૨૮-૨૯
“ શીવાનંદનકું હરિ ગોરી ”
- ૧ વીસ સ્થાનક સ્તુતિ ગાથા ૪ પાં ૧૮ “ પુછે ગો-
તમ વીર જિણુંદા ”
- ૨ શ્રી સીમંધીર સ્તુતિ ગાથા ૪ પાં ૨૦-૨૧ “ શ્રી
સીમંધીર દેવ સુહંકર ”
- ૩ શ્રી સિદ્ધયક સ્તુતિ ગાથા ૧ પાં ૨૧ “ સિદ્ધયક
નમી પુણ થુણીએ ”
- ૧ છપ્પનદિગકુમરી રાસકોડા ગાથા ૧૭ ઢાળ ૨ પાં
૫૩-૫૪ “ માતાજી તુમે ધન્ય ધન્યરે ”
- ૧ શ્રી પાર્શ્વનાથજીની લાવણી ગાથા ૧૦ પાં ૨૫-૨૬
“ સુણે સયણ એસે સાંઈ સહુણે ”
- ૨ શ્રી થુળીભદ્રજીની લાવણી ગાથા ૬ પાં ૩૪-૩૫
“ સુણે સખીરી રંગ મેહેલમાં મેં પ્રીતીતી દીવાની ”
- ૧ આરતી-પાર્શ્વનાથજીની ગાથા ૬ પાં ૨૬ “ આરતી
કીજે પાસકુમરકી ”
- ૧ રગણાંકીતં ૬૩૬ અક્ષરાત્મક કાવ્ય પાં ૩૩-૩૪
- ૧ નવ અંગ પુજના દુહા ગાથા ૬ પાં ૩૬-૩૭

- ૨ સિદ્ધાચળ ખમાસમણુ ફુહા પા. ૪૫-૪૬-૪૭ ગા. ૨૬
- ૩ અક્ષયનિધિ તપ ખમાસમણુવિધિ ફુહા ગાથા ૨૬ પા. ૪૪-૪૫
- ૧ દીવાળી પુજનના ફુહા
- ૧ થુળીશ્વર નાટક પા. ૩૭-૩૮-૩૯ “ પાડલિપુરનો રાજિયો, નંદ નરેસર નામ ”
- ૧ વયર સ્વામીનાં કુલડાં ગાથા ૮ પા. ૩૬ “ સખિરે મેં કૌતક દિહું ”
- ૧ હરીઆળી ગાથા ૬ પા. ૩૬-૪૦ “ ચેતન ચેતો ચ-તુર ચખોલા ”
- ૧ નેમીનાથ રાજમતી ૧૨ માસ ગાથા ૧૮ પા. ૫૦-૫૧ “સખિ તોરણુ આઈ કંત ગયા નિજ મંદીરે ”
- ૧ હીત શિક્ષા છત્રીસી ગાથા ૩૬ પા. ૫૧-૫૨-૫૩ “સાંભળજો સજ્જન નર નારી ”
- ૧ સિદ્ધચક્ર ગુંડળી ગાથા ૧૨ પા. ૬ “ આવો સખિ સંજમિયા ગાવા ”
- ૨ ભગવતીસૂત્રની ગુંડળી ગાથા ૭ પા. ૧૬ “વીરજી આ-ચારે ગુણુશિલ ચૈત્ય મોઝાર ”
- ૩ ૨૮ લખંધ્રીની ગુંડળી ગાથા ૬ પા. ૧૮-૧૯ “ગણુધર શ્રી ગૌતમ પ્રભુરે ”
- ૪ પર્યુસણુની ગુંડળી ગાથા ૬ પા. ૨૦ જુરે “લલિત વચનની આતુરી ”

(૩૨)

- ૫ ગુંડળી-મુનિની, ગાથા ૯ પા. ૨૬-૨૭ “મુનિવર મારગમાં વસિયા ”
- ૬ ગુંડળી ગુરૂની ગાથા ૫ પા. ૨૬-૨૭ “ચરણ કરણસ્યુ શોભતા ”
- ૭ ગુંડળી સુકતની ગાથા ૬ પા. ૨૭ “ સુકત તરૂનીરે વેલિ વધારવારે ”
- ૮ ગુંડળી સાધુજીની ગાથા ૬ પા. ૨૭ “ જ્ઞાનદિવાકર શોભતા ”
- ૯ ગુંડળી દરદુરંકની ગાથા ૮ પા. ૪૭ “રાજગૃહી વન ખંડ વિચાલ ”
- ૧૦ ગુંડળી મુનિની ગાથા ૭ પા. ૪૭-૪૮
- ૧૧ અષ્ટાંગ યોગ ગુંડળી ગાથા ૭ પા. ૫૩ અથવા જ-યંતિ પ્રશ્નની ગુંડળી “મુદિતા મુની મંડલિએ વસ્યા ”
- ૧૨ ગુંડળી અંબડ તાપસની ગાથા ૬ પા. ૫૪-૫૫ “ અરિહા આચારે અંખા વનકે મેદાન ”
- ૧૩ પશુસણી ગુંડળી ગાથા ૫ પા. ૫૫ “ સખિ પર્વ પશુસણ આવિયા ”
- ૧૪ ગુંડળી ગાથા ૬ પા. ૬૦-૬૧ “ ચતુરા ચતુરી ચાલસ્યુરે ચલી જોખે ચીરે ”
- ૧૫ જ્યંતી પ્રશ્ન ગુંડળી ગાથા ૯ પા. ૫૭-૫૮ “ચિતહર જોવીસમો જિનરાજ ”

સમાપ્ત.

